

troede tværtimod, at Taleren var om et helt andet Forhold. Men naar jeg kom til at tale om, at „Nød bryder alle Love“, er det, fordi den offentlige Opmærksomhed i de senere Aar saa stærkt er bleven henledet paa Fortolkningen og Anvendelsen af Grundlovens § 25, og at man har en Erklæring her i Thinget fra den ærede Konseilspræsident om, at Nødvendigheden var stærkere end Loven. Naar dette Ord nu er brugt, saa tror jeg, at jeg havde Berettigelse til at tænke mig, at den ærede Minister ved Udtrykket „Nød bryder Loven“ — hvilket Udtryk jeg forefteren ikke har hørt eller set før — havde tænkt paa noget Saadant. Det er altsaa et Udtryk, som den ærede Minister har lavet, og som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) kan lægge sig paa Sinde som et nyt Ordsprog, for hvilket Ministerens Opfindelse ligger til Grund. Men jeg synes, at det var en ligefrem Ting, at jeg ved nu at høre fra den ærede Minister en lignende Udtalelse som den, der tidligere er fremkommen, ikke kunde Andet end gjøre en Bemærkning dertil.

Judenrigsministeren: Jeg tør desto værre ikke tillægge mig Forfatterstabet til Udtrykket „Nød bryder Loven“; det er et Ordsprog, som jeg har hørt mangfoldige Gange af mange Andre, saa at jeg maa fralægge mig Opfindelsen; men jeg tror i Dvrigt, at der lige saa lidt her har været Tale om at bryde Loven som at bryde Love. Jeg gaar ud fra, at Regjeringen netop ikke har villet bryde Love, men har holdt sig i Lovens rette Spor. Den har efter min Mening stillet sig paa en yderst loyal Maade til dette Thing ved at forelægge den foreløbige Lov i den Form, hvori dette Thing har vedtaget Loven. Der findes i den foreløbige Lov Sætninger, Bestemmelser, som det jo er Thinget vitterligt, at Regjeringen ikke sympathiserer med, og den har altsaa netop stillet sig i det loyalteste Forhold, som den kunde, til dette Thing ved at forelægge Loven i den Form, hvori den foreligger. Her har ikke været Tale om, at Nogen ønskede eller tænkte paa at bryde Loven og heller ikke om, at der var nogen Nødvendighed derfor; thi der foreligger ikke mindste Nødvendighed for at bryde Loven, Noget, som Regjeringen aldrig vilde gjøre. Den har holdt sig Grundloven fuldstændig efterrettelig, paa dette Standpunkt staa den og haaber fremdeles med denne Sag rolig at kunne staa der.

Formanden: Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bajer: Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) bemærkede, at der ikke stod Noget i Grundloven om den Paastand, jeg tillod mig at fremsætte, at Forudsætningen for en foreløbig Lov er en til Visshed

grændsende Sandsynlighed for, at den vil faae den paafølgende Rigsdags Samtykke, skal jeg dertil kun bemærke, at dette følger af selve Grundlovens § 25, hvori der staaer, at foreløbige Love ikke kunne udstedes, undtagen naar Rigsdagen ikke er samlet, og de skulle forelægges den først sammentrædende Rigsdag, da de ellers træde ud af Kraft. Det følger af sig selv, at Loven træder ud af Kraft, dersom den ikke faar Samtykke eller paa en eller anden Maade godkjendes.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. M. Hansen: Jeg foreslaar, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at ytre sig derom, fattes ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges med 48 Stemmer mod 16.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Myntsystem, for saa vidt angaar Lønninger, Godtgjørelser, Lillæg og Afdrag m. V. for Personer ved Hæren.“
(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1429 ff.)

Bojsen: Det er ikke noget ganske Uædvanligt, at man har Grund til at rose Krigsministeriet i Modsetning til andre Ministerier, naar det gjælder om Nødtægtighed i Pengeregninger. Dette er Tilfældet med Hensyn til Oversførelser fra det gamle til det nye Myntsystem, for saa vidt angaar det nu forelagte Finantslovsforslag, medens man med en hel Del Forundring deri har maattet se, at Fremgangsmaaden under andre Ministerier har været betydelig vaflende, saaledes at man paa Grund af Overgangen til det ny Myntsystem paa nogle Poster er kommen til en meget betydelig Forøgelse, medens man paa andre Poster er kommen til en ikke ganske ubetydelig Nedgang. Der er gaaet nødtægtigere frem under de militære Ministerier, og det er jo en Følge af det samme Ønske om Nødtægtighed ved denne Oversførelse, at det her foreliggende og det følgende Lovforslag ere fremkomne. Der er imidlertid dog Noget at bemærke ved det foreliggende Lovforslag. Naar nemlig den høitæredede Krigsminister i Anmærkningerne til Lovforslaget har udtalt, at Rettefærdigheden for Beregnin-